

พระราชอารมณ์ขันของในหลวง

นำเสนอเมื่อ : 9 ก.ค. 2552

เคยรู้บ้างมั๊ยว่า.....

พ่อที่รักยิ่งของพวกเราชาวไทย..... มีอารมณ์ขันที่สุนทรีย์ยิ่ง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันเป็นที่เคารพอย่างสูงของเรานั้น ทรงมีพระราชอารมณ์ขันยิ่งนัก ดังตัวอย่างที่จะเล่าต่อไปนี้

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรก เป็นที่สนใจต่อสื่อมวลชนของอเมริกาเป็นอย่างมาก จึงได้มีพระราชทานสัมภาษณ์ นักข่าวหนุ่มคนหนึ่งได้ทูลถามว่า “ทำไมพระองค์จึงทรงเคร่งขรึมนัก... ไม่ทรงยิ้มเลย?”

ทรงหันพระพักตร์ไปทางสมเด็จพระนางเจ้าฯ พลากรรับสั่งว่า “นั่นไง... ยิ้มของฉัน”

แสดงให้เห็นถึงพระราชปฏิภาณ และพระราชอารมณ์ขันอันล้ำลึกของพระองค์ท่าน

อีกครั้งหนึ่ง ได้พระราชทานสัมภาษณ์แก่ผู้แทนของนิตยสาร Look พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้รับสั่งว่า เมื่อครั้งประธานาธิบดีของท่านมาเยือนประเทศไทย มีพวก FBI และ หน่วย รบภ. หอมล้อมกันหนาแน่นไปหมด จนหาทางเดินไม่ได้ ถ้าฉันทำเช่นนั้นก็ไม่สามารถใกล้ชิดประชาชนได้ ถ้าผู้คนเบียดกันเข้ามาใกล้เกินไปจะมีคุณยายพูดขึ้นว่า “หลีกทางให้ในหลวงหน่อยเถอะ” คุณยายนั่นแหละคือ FBI ของฉัน

เรื่อง ทรงพระนามว่าเกะช้าง

ครั้งหนึ่ง พระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนิน ทางทะเล ระหว่างทางผ่านเกาะช้าง ทรงถาม ข้าราชการท้องถิ่นคนหนึ่งที่ “เกาะนั้นชื่ออะไร” ข้าราชการทูลตอบว่า “เกาะนั้นทรงพระนามว่าเกะช้างพะยะคะ” ตรัสว่า “ถ้างั้นก็เป็นญาติกับฉันนะสิ” (ถ้างั้นก็กลับไปอ่านอีกรอบ)

เรื่อง ผู้หญิงตกเป็นของใคร

บาง ครั้ง ในหลวงของเราก็ต้องทรงทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว เช่น

ชาวเขาคอนหนึ่งได้มาราบบังคมทูลร้องทุกข์ว่า เขาได้ให้หมูสองตัวกับเงินก้อนหนึ่งแก่เมีย แต่เมียพอได้เงินแล้วกลับหนีตามชู้ไป พระองค์ก็ทรงตัดสินว่า สามีจะต้องได้รับเงินชดเชย และให้ปล่อยภรรยาไปตามใจของเธอ ญาติข้างทั้งสองฝ่ายก็พอใจ

รับสั่งเล่าด้วยพระรารชอารมณัชนว่า

“แต่ที่แยก็คือ ฉันต้องควักเงินให้ไป... ผู้หญิงนั้นก็เลยต้องตกเป็นของฉัน” รับสั่งแล้วก็ทรงพระสรวล

สักครู่หนึ่ง หญิงผู้นั้นก็นำสุราพื้นเมืองมาถวาย “ถ้าฉันเมาพับไป อะไรจะเกิดขึ้น ก็ไม่รู้...”

เรื่อง หมอลำ

ครั้งหนึ่งได้มีการถวายปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ทางนิติศาสตร์ พระองค์ทรงรับสั่งกับมหาดเล็กใกล้ชิวว่า “ฉันได้เป็นหมอลำแล้ว” ต่อมา เมื่อมีการถวายปริญญาทางดิน ก็รับสั่งว่า “ตอนนี้เราเป็นหมอลำแล้ว” ไม่นานก็มีการถวายปริญญาทางดนตรีอีก รับสั่งอีกว่า “ในตอนนี้เราเป็นหมอลำ”

เรื่อง คล่องราชาศัพท์

อีก ครั้งหนึ่งที่ภาคอีสาน เมื่อเสด็จขึ้นไปทรงเยี่ยมบ้านของราษฎรผู้หนึ่ง คณะผู้ตามเสด็จทั้งหลายต่างก็แปลกใจในการกราบบังคมทูลที่คล่องแคล่ว และใช้ราชาศัพท์ได้ดั่งอย่างนางของราษฎรผู้นั้นเมื่อในหลวงมีพระราช ปฏิสันถารถึงการใช้ราชาศัพท์ได้ดีนี้ จึงมีคำกราบทูลว่า “ข้าพระพุทธเจ้าเป็นโตไผ่ลิเกเก่า บัดนี้มีอายุมากจึงเลิกรามาทำนาทำสวน พระพุทธเจ้าขา..”

มาถึงตอนสำคัญที่ทรงพบนกในกรงที่เลี้ยงไว้ที่ชานเรือน ก็ทรงตรัสถามว่า เป็นนกอะไรและมีกี่ตัว.. พอลิเกเก่ากราบบังคมทูลว่า “มี ทั้งหมดสามตัว พระมเหสีมันบินหนีไป ทิ้งพระโอรสไว้สองตัว ตัวหนึ่งที่ยังเล็ก ตรัสขอแอดอยู่เลย และทิ้งให้พระบิดาเลี้ยงดูแต่ผู้เดียว” เรื่องนี้ ดร.สุเมธเลวว่าเป็นที่ต้องสะกดกลั่นหัวเราะกันทั้งคณะ ไม่ยกเว้นแม้แต่ในหลวง...